

Posudek oponenta

na diplomovou práci Mgr. Magdaleny Jáchymové Královcové

na téma

„Překážky volného pohybu pracovníků v judikatuře Evropského soudního dvora“

Autorka se ve své diplomové práci pokusila uchopit jednu ze svobod garantovaných Smlouvou o Evropském společenství, která je dlouhodobě předmětem neutuchajícího odborného zájmu. To platí dvojnásob v případě nových členských států EU, pro které má svoboda volného pohybu pracovníků takřka symbolický význam. Zvolené téma je tedy praktické i aktuální. Jak již vyplývá z názvu diplomové práce, autorka se soustřeďuje na judikaturu týkající se překážek volného pohybu pracovníků, právní akty v oblasti svobody podle čl. 39 a následujících Smlouvy o Evropském společenství autorka ve své práci sice zmiňuje, ale hlouběji se jimi nezabývá. To samozřejmě nemusí být na závadu.

Práce se formálně dělí do 5 základních částí. Těžištěm celé diplomové práce je pak část čtvrtá věnovaná judikatuře Evropského soudního dvora s tím, že zvláštní důraz je kladen na judikaturu v oblasti vzájemného uznávání diplomů a kvalifikací popsanou v části 4.5 diplomové práce. Ostatní části práce v podstatě uvozují problematiku judikatury v oblasti volného pohybu pracovníků, když rekapituluji hlavní mezníky evropské integrace, organizaci a působnost Soudního dvora a Soudu prvního stupně včetně řízení před těmito soudy. Poměrně krátká informace je učiněna rovněž o právních pramenech v oblasti volného pohybu pracovníků a o významu a účincích judikatury Evropského soudního dvora. Dále uvádím některé závěry, případně tvrzení autorky, které považuji za problematické, případně se kterými se neztotožňuji, což však neznamená, že práce není způsobilá jako celek k uznání jako práce diplomová.

Připomínky k jednotlivým částem práce a některým závěrům:

- Na str. 7 autorka patrně omylem uvádí, že oblast společné zahraniční politiky a vnější bezpečnosti se řadí do třetího pilíře Evropské unie.
- Na str. 8 v prvním odstavci autorka opět patrně omylem odkazuje na odstavec 6 čl. 12 Smlouvy o založení Evropského společenství, který se má týkat zákazu diskriminace. Správně má jít přitom o článek 12 Smlouvy o založení Evropského společenství, který byl původně článkem 6 Smlouvy o založení Evropského společenství před jejím přečíslováním provedeným Amsterodamskou smlouvou.
- Zásadnější námitku mám k výčtu pramenů sekundárního práva v oblasti volného pohybu osob, jak jsou uvedeny na str. 10 a 11. Mezi hlavními prameny uvádí autorka mimo jiné směrnici 68/360/EHS a 64/221/EHS. Uvedené směrnice však byly zrušeny a nahrazeny novou směrnicí 2004/38/ES, která zvětšuje rozsah svobody v oblasti volného pohybu pracovníků, například pomocí přeformulované definice tzv. rodinných příslušníků. Poznávám, že transpoziční lhůta uvedené

směrnice uplynula, neboť byla stanovena na 29. dubna 2006. Uvedená směrnice má dopad i na některá autorkou citovaná rozhodnutí Evropského soudního dvora, když tato rozhodnutí odkazují na výše uvedené zrušené směrnice. Současně by bylo vhodné podat alespoň částečnou informaci o směrnici 2004/38/ES.

- Na str. 37 autorka zmiňuje novou směrnici 2005/36/ES, která ruší některé dosavadní směrnice v oblasti vzájemného uznávání diplomů a kvalifikací. Rovněž zmínka o změnách přinesených touto směrnicí by byla zcela jistě vhodná i s ohledem na možné dopady ve vnitrostátních právních řádech členských států EU.

I když téma posuzované práce je praktické, sama autorka zvolila spíše teoretický přístup. Je možné, že tento přístup je však na újmu věcných dopadů práce. Například posouzení odrazu citovaných soudních rozhodnutí v interpretaci české právní úpravy, resp. posouzení souladu českých právních norem (např. pokud jde o implementaci směrnic o uznání kvalifikací) s komunitárním právem včetně judikatury Evropského soudního dvora by mohlo zvýšit praktickou hodnotu práce.

Poměrně chudá je i literatura, na kterou autorka ve své práci odkazuje. To může být částečně dáno tím, že práce se zaměřuje na judikaturu Evropského soudního dvora. Přesto autorka mohla zvážit zapojení zahraniční literatury do posuzované práce, které je v oblasti volného pohybu pracovníků mimořádně bohatá.

Výše uváděné výhrady jsou však pouze dílčího rázu. Práce samotná je psána čtivým a jasným slohem, přínosem autorky je mimo jiné volba a uspořádání relevantní judikatury týkající se volného pohybu pracovníků, které považuji za vhodné. Posuzovanou práci proto hodnotím kladně a doporučuji ji k obhajobě jako práci diplomovou.

V Praze dne 15. ledna 2007

JUDr. Radovan Bernard
katedra podnikového a evropského práva VŠE